

Ey Müslümanlar: İslamınıza Sımsıkı Sarılınız ve Demokratik Seçimleri Boykot Ediniz

Kenya'nın bağımsızlığına kavuşmasından bu yana 4 Ağustos 2010'da ikinci defa anayasa referandumunun yapılması kararlaştırılmıştır. Bu günlerde her yerde zirveye ulaşan referandum kampanyası hazırlıkları başlamıştır. Ne yazık ki oradaki bazı şahsiyetler, katılımın sadece bir görev olmayıp bilakis Allahu [Subhânehu ve Te'âlâ]'nın mukaddes bir farzı olduğuna vurgu yaparak Müslümanları bu referanduma aktif olarak katılmaya teşvik etmektedirler!

Bu bağlamda demokratik nizamın vakiasını, onun aslını, demokrasinin kaynaklandığı akideyi açıklamamız ve demokratik seçimlere katılmanın şeri hükmünü beyan etmemiz çok önemlidir ki böylece muhlis Müslümanlar azim İslamlarının kendilerine emrettiği duruma sımsıkı sarılınsınlar.

Demokrasi; insanlar manasına gelen "Demos" ile yönetim veya sulta manasına gelen "Kıratu" olmak üzere Yunanca iki kelimededen oluşan bileşik bir isimdir. Yani insanlar tam bir egemenlik ve otorite hakkına sahip oldukları gibi herhangi bir cihetin hiçbir müdahalesi olmaksızın hayat işlerini idare eden kanunlar koyma hakkına da sahiptirler. İşte bu esasa binaen de demokratik nizamdan temel özgürlükler fıskırıştır. Bunlar ise akide özgürlüğü, fikir özgürlüğü, mülkiyet özgürlüğü ve şahsi özgürlüktür. Yani insana dilediğini söyleme ve ifade etmede tam bir özgürlük verilmiştir.

Demokrasi; Batılı bir yönetim nizamı olup dini hayattan veya siyasetten ayıran laiklik akidesinden fıskırıştır. Bu laiklik akidesi ise eski yunanlılardan gelmiştir. Tarihsel olarak da miladi 18. asırda Avrupa ve Birleşik Devletlerdeki ideolojik devrimler sonrasında ortaya çıkmıştır. Bunun ardından 1776 yılında Amerika Birleşik Devletleri anayasası ilan edilmiş bunu ise M. 1789'daki Fransız devriminin ardından Fransız anayasası takip etmiştir. Laiklik, İngilizce "ibadet yerinin dışındaki alan" anlamına gelen sekülerizm demektir. Bu akidede insan, hayatı ile dininin arasını ayırmaktadır ki böylece din, ibadet alanındaki dört duvar arasına hapsedilmiş siyasi, iktisadi, anayasa, yargı ve benzeri işler gibi genel hayat işlerine hiçbir katkısı ve etkisi olmayan bir şekilde kalagelsin... Bunun yerine laiklik, tüm bu işleri gözetmek için çıkarılan kanunlarda beşeri isteklere ve sınırlı bir akıla hasredilmektedir.

Demokrasinin vakiasının açıklanmasından sonra İslam'ın, demokrasinin bir küfür nizamı olduğuna hükmettiğinde ve bir Müslümanın ona inanmasını veya onun tatbik edilmesine davet etmesini haram kıldığında şüphe yoktur ki bu da aşağıdaki nedenlerden dolayıdır:

Birincisi: Demokratik akide, "dinin hayattan ayrılmasıdır" (bu da laikliktir) ki bu, zayıf bir mahluk olan insanın otorite hususunda yaratıcısıyla çekişmesi, yaratıcının otoritesini ibadet rolüyle sınırlandırması ve yaratıcının bunun ötesinde hiçbir otoritesi olmadığı anlamına gelmektedir! İşte bu akide, yaratıcının otoritesinin kayıtsız olarak her şeyi kapsayacak şekilde geniş olduğunu açıkça belirten İslam ve tevhit akidesi ile tamamen çelişmektedir. Zira Allahu [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

"Dikkat edin! Yaratmak da emretmek de O'na mahsustur.

Alemlerin Rabbi Allah ne de yücedir." [el-A'raf 54]

Ve şöyle buyurmuştur:

"Göklere ve yerde ne varsa hepsi O'nundur." [el-Bakara 255]

İkincisi: İslam'da yasama, sadece Allahu [Subhânehu ve Te'alâ]'nın hakkı iken demokrasi bu hakkı ve gücü kendileri için kanunlar yapsınlar diye insanlara vermektedir. Allahu [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

"Hüküm sadece Allah'a aittir." [Yûsuf 40]

Ve şöyle buyurmuştur:

"Hayır! Rabbine

ant olsun ki onlar aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem kılıp sonra da senin verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyet ile teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar!" [en-

Nisâ 65]

Allahu [Subhânehu ve Te'alâ], (kapsamlı ideolojik) bir din inzal etmiştir ki o da İslam'dır. İslam ise insanın cehaletten kurtulması ve tüm işlerinde kalkınma üzerine çalışması için ibadet, iktisat, ekonomi,

siyaset, ahlak, ve benzeri işleri kapsayan hayatın tüm yönlerine dair kanunları barındırmaktadır. O halde insanlığın bu ilahi kanunlara tamamen boyun eğmekten başka hiçbir seçeneği yoktur. Allahuteala şöyle buyurmuştur:

“Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman, ne mümin bir erkek ne de mümine bir hanım için o işlerinde herhangi bir serbestlik olur. Her kim Allah’a ve Resulü’ne isyan ederse apaçık bir sapıklık ile sapıtılmış olur.” [el-Ahzâb 36]

Üçüncüsü: Madem ki demokrasi bir küfür nizamıdır o halde onların terminolojilerindeki mevcut manasıyla her türlü şeri kısıtlamalardan kurtulmak anlamına gelen “özgürlük” de dahil bu esastan fişkıran her şey de aynı şekilde küfürdür. Nitekim İslam, insanın bu dünyada “özgür” olmadığını bilakis bizlerin Allah’ın kulu olduğumuzu açıkça belirtmiştir. Bunun içindir ki bizler, her nerde olursak olalım yaratıcımızın İslami şeraitine bağlıyız.

Burada bazı Müslümanlar, demokrasinin meşruiyetine başvurmakta ancak bunu doğrudan yapamamaktadırlar. Zira küfür nizamını dolaylı olarak meşru göstermek için çeşitli bahaneler kullanmaya başvurmakta. Bu bahanelerden biri, gerçek maslahatlarımızı bilen yalnızca Allahu [Subhânehu ve Te’alâ] olmasına ve bu maslahatları da Resulü Muhammed [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] yoluyla ortaya çıkarmasına ve küfrün herhangi bir maslahatını kabul etmemesine rağmen “Müslümanların bazı faydaları demokrasinin gölgesinde elde edebileceklerini” söylemeleridir! Bunun yanı sıra şeri hükümler, Batının miqyasına kıyas edilmez ki o “menfaattir.” Bilakis helal ve harama kıyas edilir. Şeri hüküm zaten demokratik nizama ortak olmanın haram olduğunu yukarıda belirlemiştir.

Diğer bazıları da şöyle söylemektedirler; demokratik seçim sürecinin dışında kalmamız bize zarar verecektir ve kafirler tüm güç merkezlerini ele geçireceklerdir. Bu gerekçenin hiçbir kıymeti yoktur. Çünkü burada mesele, İslam bizim bu sürece katılmamıza izin veriyor mu yoksa vermiyor mu? Buna ek olarak bu gerekçe, kendisinden zinayı bırakması talep edildiğinde “şayet ben zinayı bırakırsam diğerleri onu yapmaya devam edeceklerdir” diyen zanının gerekçesine benzemektedir! Bu ise kesinlikle İslami bir gerekçe değildir. Kureş kendisine mal mülk teklif ettiğinde Nebi [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] onlara karşı çıkarken onlara böyle mi söylemiştir? Yani o, tüm yönetim ve otorite merkezlerini tekellerine alsınlar diye kafirleri kendi hallerine mi bırakmıştır? Yoksa o, yani Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] Allahu [Subhânehu ve Te’alâ]’nın hükmüne mi sınımsız sarılmıştır? Evet, Müslümanların, küfrü, yani demokrasiyi sadece kafirlere terk etmeleri gerektiğini ve kafirleri küfürlerinde taklit etmemizin haram olduğunu açık ve net olarak ilan etmeliyiz. Bilakis bize düşen Muhammed [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in küfrü kökünden söküp atmak ve onun yerine İslam’ı ikame etmek için getirdiği şekilde nevine münhasır olan İslam’ın biricik siyasetini takip etmektir!

Şayet Müslümanlar demokratik siyasi hayata katılmazlar ise zarara maruz kalacaklardır gerekçesine gelince; kesinlikle bu doğru değildir. Hakikatte ise Müslümanların seçim sürecine katılmaları, pratik açıdan İslam’a tabi olmamaları, mevcut demokratik ve laik kapitalizm küfrünü sağlamlaştırma ve devam ettirmeleri sayesinde imanlarını zayıflatmakla onlara zarar verecektir. Buna rağmen küfür yapısı itibarıyla zayıftır ve onun çöküşünün kaçınılmazdır!

Son olarak burada güya demokratik seçimlere katılmanın “bir zaruret” olduğunu ve bu katılımın bazı kazanımları elde etmelerini kolaylaştıracağını iddia eden kimseler vardır. Ümmetimize Mekke-i Mükerrreme’de Nebi [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] ile birlikte olan Müslümanların bizim bugünkü halimizde olduğu gibi Dâr-ul Küfür’de yaşadıklarını hatırlatmak isteriz. O zaman onlar azınlıkta ve zayıf olup işkence, zulüm ve katliamın tüm çeşitlerinin acısını çekmişler ve buna rağmen iddia edilen bu “zarureti” kendileri için bir gerekçe olarak kullanmamışlardır. Bilakis İslam’a davetin sorumluluğunu yüklenme hususunda tahammül etmişler, sabretmişler, kurban vermişler ve tüm cehtlerini harcamışlardır. Şeri sınırlar içerisinde kendi hakları için mücadele ettikleri bir vakitte bazı zamanlar bazılarının ölümüne yol açsa bile cahili küfür nizamına ortak olmamışlardır. O halde bugün bizim, dünyevi maslahatımız için sevgili nebimiz SallAllahu Aleyhi ve Sellem ile onun sahabesine hıyanet etmemiz, Rabbimize isyan etmemiz ve küfür nizamlarına ortak olarak nefsimizi tahkir etmemiz caiz olur mu?!

Ey Müslümanlar!

Sizlere Rabbimiz karşısında dürüst olmanızı nasihat eder ve deriz ki; Allahuteala'dan ittika ediniz, İslam'ın cahili olduğunuz mazereti altında hüsnü niyetle yapsanız bile davet ettiğiniz şeylerden sakınınız, sizleri laik demokratik seçimlere katılmaya davet edenleri dinlemeyiniz. Zira sizleri kendisine davet ettikleri şey açık bir küfürdür! Bunun da ötesinde sizler, asil bir yönetim olan Raşidi Hilafete davet etmek yerine şerir fasit nizamlarını tatbik etmek ve uygulamak amacıyla Amerika Birleşik Devletleri'nin liderliğindeki Allahu [Subhânehu ve Te'alâ]'nın düşmanları ile Batılı sömürgecilerin yanında yer almaya davet ediyorsunuz. Doğu Afrika'daki Müslümanlar, demokratik seçimlere katılan ve bundan dolayı da İslam'a hizmet ettiklerini zanneden Mısır, Cezayir, Türkiye, Pakistan, Nijerya, Filistin ve diğer beldelerdeki kardeşlerimizin hatalarından ders çıkarmalıdır. Ancak bunun yerine bir gurup kafir tarafından tehlikeli bir tuzağa düşürülerek küfür nizamına bulaştılar ve ümmeti hayal kırıklığına uğrattılar. Çünkü onlar, küfür nizamı gölgesinde kapsamlı bir İslam'ı asla tatbik edemeyeceklerdir.

Ey Kerim Müslümanlar!

Hizb-ut Tahrir / Doğu Afrika sizleri, kerim nebiniz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in kendisinden asla taviz vermediği metoduna bağlanmaya davet etmektedir ki o, cahili küfür nizamlarına asla ortak olmamış bilakis sebat edip fedakarlık göstererek İslam'a davet etmiştir. Zira Medine-i Münevverâ'daki ilk İslami Devleti kurmayı başarınca kadar maddi kuvvet kullanmaksızın fikri çatışma ve siyasi mücadele yoluyla fesattan, cehaletten, fakirlikten kurtulmanın yolu işte budur.

“Ey iman edenler! Allah ve Resülü sizi size hayat veren şeye davet ettiği zaman icabet ediniz. Biliniz ki, Allah kişi ile onun kalbi arasına girer ve siz mutlaka onun huzurunda toplanacaksınız.” [Enfal 24]

Hizb-ut Tahrir
Doğu Afrika

H. 19 Şaban 1431
M. 30 Temmuz 2010

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org